

Οὐά-οὐά καὶ ὦά, ὦά!!

Καίτοι ἡ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τοῦ ἀρτιγεννήτου Βασιλόπαιδος εἶνε φανταστικῆς, ἐν τούτοις οὐδεμίαν γλῶσσαν ὀμιλεῖ καὶ δὲν θέλει εὐτυχῶς ἢ ἀναγνώσῃ οὐδεμίαν ἡμερίδα. Ἐπόμενον λοιπὸν ἦτο ἡ συνέντευξις μας νὰ γίνῃ, σιωπηρᾶ, συμφώνως πρὸς τὰς σιωπηρὰς προποσεῖς, αἵτινες ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως ἐν Δεκελίᾳ. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς συνεντεύξεώς μου ὁ μέλλων τῆς Ἑλλάδος Βασιλεὺς ἐρώναζε :

— Οὐά, οὐά, οὐά...

τὸ ὁποῖον, ὑποθέτομεν, ὅτι παρεξηγήθη, ὑπὸ τινος συναδέλφου μου, νομίσαντος, ὅτι ζητεῖ ὠά-ὠά καὶ γράφοντος τὴν ἐπιούσαν ὅτι τηλεφωνικῶς ἠγοράσθησαν 100 τοιαῦτα.

Ὁ Μεγαλόσταυρος καὶ ἡ Παρμανάεις.

Πρὸς πείσμα τοῦ κ. Συγγρόν ἔλαμα τῇ γεννήσει τῷ ἀπεμνήθη ὁ Μεγαλόσταυρος διὰ τὰς πρὸς τὸ Ἔθνος ὑπηρεσίας του. Ἐνεκὰ τούτου κέρυσεν τὸ κ. Συγγρόν παραπλευρῶς μου ἰστάμενον νὰ ἐρωτήσῃ :

— Ἀματις ἐν εἰνε κἀμὲν τὸ ἀνηπιο νάχη τὸν Μεγαλόσταυρο; Τί ἐκμὲν ἀματις τὸ κούζουλό; Ἐκμὲν θεάτρο; Ἐκμὲν φυλακαί;

Φαίνεται δὲ ὁ πικρὸς μικρὸς Βασιλόπαις κισθάνεται τὴν ἰδύνην τοῦ μεγάλου εὐεργέτου καὶ δὲν θέλει κατ' οὐδένα λόγον νὰ τῷ ἀφαιρῶσι τὸ πρῶτον ἡμῶν παράσημον, ἔστω καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ὄσφραξις τῶν παρισταμένων δὲν δύναται νὰ εἴνε καθόλου εὐχαριστημένη.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ἀπονουμῆς τοῦ Μεγαλοσταύρου ὁ ἀρτιγεννητός μέλλων Βασιλεὺς μας ἔχει καὶ τὸ εὐτύχημα νὰ τραφῇ μὲ γάλα δύο Πομερανῶν τροφῶν, τὰς ὁποίας τῷ ἀποστέλλει ἡ Σεβαστὴ Μάχη του. Τὰ τοιαῦτα δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς ἀλλαγὴ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας, διότι, ἐὰν ὁ Βερμάρκ δὲν ἐνόει νὰ θυσιάσῃ ἐνὶ Πομερνὸν διὰ τὴν Ἀνατολήν, ὁ Καπρίβι ἐνόει νὰ θυσιάσῃ δύο Πομερνῶν λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς πολυαγίας τοῦ νεογεννήτου.

Εἶνε Δηλιγιαννικός.

Τὸ ἀντιλήθημεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ συναδέλφου τῆς προσηλοῦς ἀδικοπόλειος. Ὅταν ὁ κ. Τρικούπης ἀπεκάλυψε τὸ γεγονός, τοῦτο τῷ ἔδειξε συνεσταλαγμένον ἰσχυρῶς τὸν γρόνθον του. Πάντες ἀνέβασαν, ὅτι ἐκ γενετῆς εἶνε σπαρδὸς τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὁ δὲ κ. Τρικούπης ἐδάκρυσε. Οἱ κερσετώτες ὅμως πολιτικοὶ φίλοι τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀδικαιολόγησαν τὸ διέκδημα τοῦ εὐτραφεῶς βασιλόπαιδος εἰπόντες, ὅτι φυσιολογικῶς πρέπει νὰ εἴνε Δηλιγιαννικός, ἀφοῦ καὶ εἶνε μαμάς. Ὁ κ. Τρικούπης πεισθεὶς εἰς τοῦτο ἐπεράτισε νὰ τὸν ἐνηλικιώσῃ πρὸ τῶν ἐκλογῶν.

Τὸ Δελτίον ὑγείας.

Νομίσας, ὅτι ἐξεπλήρωσα τὸ δημοσιογραφικόν μου καθήκον ἀπεράτισα νὰ ἐπιστρέψω εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ δημοσιεύσω τὰς ἐντυπώσεις μου. Ποῖν ἢ ὅμως ἐκτελέσω τὴν ἄλλοθεν ταύτην διὰ τοὺς ἀναγνώστὰς μου ἀπόρασην ἔλαβον ἐκ τινος τραπέζης τεμάχιον γάρτου, ἐφ' οὗ ἦσαν γεγραμμένοι λ' ξεις τινές, ὑπολαβῶν, ὅτι ἦτο ἐπίσημον «δελτίον ὑγείας». Ἦτο παρόμοιον τούτου, ἰδοὺ δὲ τί ἀνέγνωσα :

«Καὶ ἡ περιχρηστικὴ Σοφία καὶ ὁ ποιγκηψ Γεώργιος ἔχουσι πολὺ καλὸν ἰατρικὸν ἔργον, ἀλλὰ λυποῦμαι, διότι δὲν δύναται νὰ βεβαιώσῃ τὸ αὐτὸ καὶ δι' ἐκείνους οἵτινες ἔγραψαν περὶ τῆς γεννήσεως τόσα περιττὰ λόγια».

Χ. Ταιριγώτης.

Δὲν γνωρίζω ἐὰν ὁ ἀξιόλογος οὗτος φίλος μου καὶ Διευθυντὴς τοῦ Δρομοκατείου Φρενοκομείου ἔγραψε ἰδίᾳ χειρὶ τὸ ἀνωτέρω «δελτίον ὑγείας». Ἐὰν τὸ ἔγραψεν ἄλλος τις, πλαστογραφῆσας τὴν ὑπογραφήν τῆς, φαίνεται, ὅτι καὶ οὗτος ἔχει μεγάλην ἐπιεικότητα εἰς τὰς ἀσθήματα τοῦ ἐγκεφάλου.

Βοπαναίος

Ο ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΣ

Γυρνᾶ ἢ γῆ, αἰώνια γυρνᾶ
Καὶ μὲ αὐτὴν γυρνᾶ καὶ ὁ ἀρχηγός τους,
Κι' ἀπὸ τὰ ζήτω καὶ τὰ ὠσαννὰ
Βραχνιάζει ὁ λαιμός τους.

Τοῦ ἔθνους στῦλος καὶ παρηγοριά
Ἐδῶκε στὴν παγάνα, σὰν τὸν Ἄρη,
Γιὰ νὰ πατήσῃ χώραις καὶ χωριά
Καὶ βουλευτὰς νὰ πάρῃ.

Κι' ἔχει γιὰ ὄπλο, ὄπλο ἰσχυρό,
Μόνον τὸν λόγο, σὰν τοὺς Ἀποστόλους,
Ποῦ κάθε κάστρο ρίχνει φοβερό
Καὶ πυρπολεῖ τοὺς στόλους.

Καὶ θὰ γυρνᾶ, αἰώνια θὰ γυρνᾶ,
Καὶ σὰν ἐπαίτης ψήφους θὰ γυρεῖν.
Ἐδῶ τὸ δόλιο κόμμα θὰ πεινᾶ
Κι' αὐτὸς θὰ ταξειδεῖν.

Καὶ τὸν Τρικούπη ἀσπλάγχχνως θὰ κτυπᾶ
Καὶ ὡς προδότας ὄλους θὰ τοὺς βρίζῃ...
Λόγια παχειὰ τριγύρω θὰ σκορπᾶ
Κι' ἀέρα θὰ θερίζῃ.

Δὲν καὶ χῶτο